

Pensar la cultura des de les fronteres híbrides

Publicat per [Interacció](#) [1] el 30/06/2017 - 11:14 | Última modificació: 07/05/2026 - 09:03

Llegit avui, el text continua sent rellevant per als debats culturals contemporanis perquè interroga una qüestió que travessa també les polítiques culturals: com generar espais de coneixement capaços de relacionar pràctiques artístiques, experiència social i transformació política sense tornar a fixar noves fronteres rígides? La resposta de Vidiella no passa per substituir unes disciplines per unes altres, sinó per mantenir oberta la tensió crítica i el caràcter polític dels desbordaments. (n. de l'e., 2026)

Durant dècades, bona part del coneixement acadèmic es va organitzar a partir de disciplines separades, amb fronteres relativament estables i objectes d'estudi delimitats. L'article "Desbordant les disciplines", publicat per Judit Vidiella, revisa críticament aquest model i defensa que moltes de les transformacions culturals contemporànies només es poden entendre des de pràctiques híbrides, transdisciplinàries i políticament situades.

Les pràctiques híbrides no només barregen disciplines. També qüestionen les formes establertes de producció de coneixement

El text parteix de la crisi del coneixement disciplinari que es produeix als anys seixanta i setanta arran dels moviments feministes, antiracistes, queer i estudiantils. Segons Vidiella, aquests moviments van qüestionar no només els continguts acadèmics tradicionals, sinó també les estructures de poder que sostenien determinades formes de coneixement considerades universals i neutrals.

A partir d'aquí, l'article descriu tres grans "girs culturals" que van transformar els estudis culturals contemporanis: el gir lingüístic, el gir visual i el gir teatral. El primer posa l'accent en el llenguatge, les narratives i la producció de significat; el segon, en les imatges, la visualitat i les formes de representació; i el tercer, en el cos, la performativitat i les pràctiques de corporització.

Més enllà de descriure aquests desplaçaments teòrics, el text resulta especialment valuós perquè problematitza les seves contradiccions. Vidiella assenyala que moltes d'aquestes noves aproximacions han acabat institucionalitzades dins la mateixa acadèmia que inicialment qüestionaven. Això ha generat nous riscos: la conversió de la crítica en especialització acadèmica, la reproducció de genealogies patriarcals o l'assimilació

neoliberal del discurs de la innovació permanent.

L'article és especialment incisiu en la crítica al "discurs de la novetat". La necessitat constant de produir nous conceptes, nous llenguatges i noves metodologies pot acabar desconnectant el pensament del seu context polític i social. Vidiella reivindica, en canvi, formes de pensament més lentes, sostenibles i capaces de reconèixer genealogies diverses sense convertir-les en modes acadèmiques passatgeres.

Referència

Vidiella, J. (2017, març 1). *Desbordant les disciplines*. Quadern de les Idees.
<https://www.quaderndelesidees.press/desbordant-les-disciplines/> [2]

Imatge: "Radiografia grupal d'interessos", assignatura prácticas de corporización y pedagogías de contacto curs 2016 al màster oficial Artes y Educación: un enfoque construccionista, Facultat de Belles Arts Universitat de Barcelona. Fotografia: Judit Vidiella.

Categories: Article

Categories: Articles i anàlisi

Etiquetes: pensament cultural

Etiquetes: arts i creació

Etiquetes: educació i cultura

Etiquetes: estudis socials de la cultura

Etiquetes: innovació cultural

- [3]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/blogs/2017/pensar-la-cultura>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] <https://www.quaderndelesidees.press/desbordant-les-disciplines/>

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/7144>